

ERDÉSZETI LAPOK

LXXXIII.
ÉVF.AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
KÖZLÖNYE12.
FÜZET.KIADJA AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
Megindították 1862-ben Wagner Károly és Divald Adolf

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. TECHN. MIHÁLYI ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díja: egész évre 36 P, erdészeti altiszteknek 18 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest V., Alkotmány-u. 6. sz. II. em.

(Táv. : 323-722.)

Közleményeink átvétele — akár kivonatosan is — csak a forrás
megnevezésével történhetik.

Az akác és a magyar erdész.

Írta: Palotay István.

Gazdáktól, méhészekről gyakran hallhatjuk a szemrehányást, hogy az erdészek *nem szeretik az akácot*.

Lapunk márciusi számában Rónay György „Igazságot az akácnak!” c. tanulmányában azt írja, hogy az akácnak még mindig nincs kellő becsülete az erdőgazdaságban. Közli egy német bányamérnök véleményét is, aki szerint az erdészlet az oka annak, hogy nincs elegendő akác bányafa.

A cikkeket csekély rövidítéssel (a forrás megjelölése nélkül) a Fás Tudósító is átvette.¹ Egyes megállapításait szükségesnek tartom foglalkozni, mert — bár Rónay Györgyöt tanulmánya megírásában nyilvánvalóan a legtisztább jószándék vezette — téves következtetésekre nyújthatnak alkalmat azoknak, akik az akác telepítésével kevésbé foglalkoztak.

A gazdák egyike-másika azért tart minket, erdészeket, az akác ellenségeinek, mert a nagyon silány talajra — ha másképpen megjavítani nem tudjuk — nem a gyorsan növény akácot ültetjük, hanem az erdei- vagy feketefenyőt, a méhészek pedig azért, mert ezek a fenyvesek nem hoznak akácvirágot. Valami érthetetlen ellenszenvet sejteneink bennünk az akác iránt és gyakran haragudnak is ránk ezér. Pedig tévednek, akik így gondolkodnak.

Alig van ugyanis fafaj, amellyel a magyar erdészek az irodalomban és a gyakorlatban annyit foglalkoztak, mint az akáccal.

Már 1926-ban egy magyar erdőmérnök: de Pottere Gerard

¹ „Az akác múltja és jövője” címen, 1944, 15—16. szám.

mutatót látott szükségesnek összeállítani az alföldi irodalomról, amely természetesen jórészt az akác irodalma volt.

Az akác monografiáját *Vadas Jenő* írta meg, az akác fatermési és növekedési tábláit *Fekete Zoltán* szerkesztette. Az Erdészeti Lapok hasábjain *Kiss Ferenc dr.* és *id. Béky Albert* egy időben egész kis vitairódmalmat fejlesztettek ki — az érdeklődők nagy okulására — az alföldi, nagy részben akácfasítási kérdésekről. Ezen kívül is számos értekezés jelent meg az akácról, főképen 1920 után. Még számos igen jónevű magyar erdészt említhetnék meg, akik az akáccal irodalomban, gyakorlatban sokat és szeretettel foglalkoztak, pl. *Mátyus József*, *Fekete János*, *Ajtay Jenő*, *Kallivoda Andor* és sokan mások.

Erősen túlzottnak tartom *Rónay Györgynek* azt a megállapítását is, hogy az 1918 utáni erdészeti vezetőség hadat üzent az akácnak és erdőgazdasági felkarolását megtiltotta. Hiszen a fentemlítettek közül többen tagjai voltak ennek a vezetőségnek, sőt a „*Kaán Károly* és hívei“ csoportba is beletartoztak.

Kiss Ferenc dr., az akác legalaposabb ismerője, akit *Fodor Gyula* méltán nevezett az alföldi erdészet legnagyobb szaktekintélyének,² *Kaán Károly* teljes bizalmát és nagyrabecsülését bírta. S hogy ez kölcsönös volt, az *Kiss Ferenc dr.* írásaiból is kiténik.³ Nem tartozom azok közé a szerencsések közé, akik *Kiss Ferenc dr.*-t személyesen is ismerik, de az iránta érzett tiszteletet először, még serdülő koromban éppen maga *Kaán Károly* oltotta belém. Tette volna ezt, ha ellensége lett volna az akácnak, amelynek ugyanakkor *Kiss Ferenc* oly nagy barátja és erdőgazdasági művelője volt?

Kaán Károly, aki — elismerem — az akác megítélésében bizonyos fejlődésen ment át, nem az akácnak, hanem az általa „akácmániának“ nevezett törekvésnek volt az ellensége, amely olyan helyekre is akácot kívánt, ahol nevelése ne mindokolt. Az akácmániát ép oly veszélyesnek ítélte, mint a hegyvidék ellücsötését. A rossz talajokra nem az akác, hanem fenyőfélék telepítését ajánlotta. Hangsúlyozta, hogy állásfoglalása nem jelenti azt, mintha irtóháborút kívánna vezetni az akác ellen és az egész vonalon megakadályozni kívánná annak tenyésztését, hiszen jól ismerte az akác előnyeit, sőt egyes helyeken pótolhatatlanságát. Soha azelőtt annyi akácmagot nem vásárolt és annyi akáccsemetét nem nevelt a magyar állam, mint akkor, amikor *Kaán Károly* volt a magyar állami erdészet vezető tisztviselője.⁴ Hogy tehát a meglevőnél jóval több akácerdőre van szükség, azt nagyon is jól felismerte. Már 1920-ban fenyőből és akácból mondta fedezendőnek az 91föld gazdasági faszükségletét.⁵

És valóban: az első világháborút követő évtizedben, a gazdaság körülményekhez képest elég sok akácerdőt telepítettek. Az

² Erdészeti Lapok, 1944. V. 203. oldal.

³ Erdészeti Lapok, 1939. VIII. 939. oldal (*Kiss Ferenc*: Szeged erdészete).

⁴ *Kaán*: Erdőgazdasági problémák és azok megoldása, Budapest, 1923. 10—13. oldal.

⁵ *Kaán*: Erdőgazdaság-politikai kérdések, Budapest, 1920. 89. oldal.

állam elősegítette az erdősítést, esemete szolgáltatásával, tervek készítésével „szaktanáccsal. E munkák alapja az 1923-as alföldfásítási törvény volt, amelyet az 1918 utáni erdészeti vezetőség hozott tető alá, amelyért *Szabó István* miniszter oly imponálóan szállt síkra — s ez éppen *Kaán Károly* személyes érdeme volt.

Kaán Károly és hívei csak a régi erdővédelemtani alapelv érvényesítését kvánták: *minden fafajt a maga helyén!* Lehet persze, hogy ezt az elvet *Kaán Károly* alkalmilag az ő szokott erőteljes módján védelmezte. Túízás volna azonban őt ezért az akác-ellenségének tekinteni. Sem az akkori kormányzati intézkedésekben (amelyek végrehajtásában történhettek a hibák), sem a szakirodalomban nem találom ennek bizonyítékait, még kevésbé látom ezt közismertnek. Amit *Kaán* az akác *meggondolatlan* alkalmazása ellen írt, azt a magyar föld termőerejének védelmében, tiszta és önzetlen meggyőződésből írta, amiért elismerés illeti meg, azok részéről is, akik egyébként sok tekintetben nem értettek vele egyet.

Rónay György szerint az akác erdőgazdasági felkarolását azért tiltották meg, mert *kiéli a talajt* — s ezt ő kemény és igazságtalan ítéletnek tarja.

Sajnos, ebben sem tudok vele egyetérteni. Tény, hogy az akác — a *Bac. radicola* révén — nitrogénben gazdagítja a talajt, ez azonban nem jelenti azt, hogy egyébként (ásványi táplálóanyagokban) sem talajzsaroló.

Vadas Jenő szerint az erdő kihasználásával összes fafajaink közül az akáccal vonjuk el a talajtól a legnagyobb mennyiségben a hamualkatrészeket.⁶ A sarjerdő növedékcsökkenését a gyökerek és tuskók elvényülésén kívül azzal is magyarázza, hogy „*a részére szükséges táplálóanyagokat a földből nagyon kiéli*“.⁷

Kiss Ferenc dr. hasonlóan vélekedik.⁸ Szerinte az akác fatermési táblák (IV+V):2, V. és VI. termőhelyein az akác sikerrel nem tenyészhető, csak előzetes talajjavítással, mivel pedig ez mesterseges úton csak igen kedvező esetben lehetséges, az ilyen talajokra talajjavító fafajokat, elsősorban erdei- és feketefenyőt kell telepíteni.⁹ Erről *Kiss Ferenc dr.* lapunknak éppen abban a számában értekezik, amelyben *Rónay György* cikke megjelent.

Ebben egyébként maga *Rónay* is azt a megállapítást teszi, hogy az akác nem ad vissza annyi ásványi táplálóanyagot a talajnak, amennyit elvont belőle. Mi más ez, mint talajzsarolás?

Hogy az akác bizonyos körülmények között nem éli ki a talajt, azt *Rónay* a nyírségi példával kívánja bizonyítani, amelyről gróf *Forgách Balázs dr.* az O. E. E. 1939. évi közgyűlésén tartott előadást. Az eljáró lényegének ismertetéséből azonban egy igen fontos mozzanat kimaradt s ezért *Rónay* okfejtése könnyen megtevesztheti azokat, akik a homoki akácásítással nem foglalkoztak.

⁶ *Vadas*: Az akác monografiája, Budapest, 1911. 38—39. oldal.

⁷ *Vadas*: i. műve, 71. oldal.

⁸ *Kiss Ferenc*: „A duna—tiszaközi homoki erdők használatának tartamosságáról.“ Erdészeti Lapok, 1939. I.

⁹ *Kiss Ferenc*: „Harc az elemi csapásokkal a Duna—Tisza, köztli homokterületeken.“ Erdészeti Lapok, 1944. III.

Szerinte ugyanis a *Forgách gróf* ismertette eljárás lényege az, hogy az akácot tag kötelekben és megfelelő csoportosításban 4—5 évig tartó mezőgazdasági köztesműveléssel kapcsolatban telepítik, ami közben a talajt rendszeresen szántják és kapálják.

Nem említi azonban, hogy emellett a silány talajokon — és a talaj gyors kimerésének veszélye csak itt fenyeget — *Forgách gróf* mennyire szükségesnek tartja a talaj alapos megjavítását.

Forgách gróf a Nyírség (aránylag nem is olyan nagyon) silány talajain istállótrágyával, zöldtrágyázással, műtrágyával történő javítást tart szükségesnek, sőt a legsilányabb helyeken előbb a zöldtrágya-növény részére is megjavítja a talajt. És emellett „csak egészséges, erőteljes növésű, dús gyökérzetű, válogatott csemetéket ültessünk!“¹⁰

Ilyen körülmények közt sokat veszt az erejéből az a megállapítás, hogy az így kezelt akácok nem használja ki a talajt. Ez ugyanis nem az akác, hanem a talaj érdeme.

Az elmondottakból következik, hogy bármennyire is kívánatos az akácok területének lényeges gyarapítása, hangsúlyoznunk kell, hogy az akácot a silány talajokon csak talajjavítással és talajműveléssel kapcsolatban szabad telepíteni.

Nem kívánt mást az 1918 utáni erdészeti vezetőség sem. Akkoriban ennek hangoztatására fokozottan szükség volt, hiszen a magyarság akkor döbönt rá, hogy Alföldünket mennyire elhanyagoltuk és mindenütt hamarosan akácot szeretett volna látni.

Ezzel szemben éppen akkor becsüljük meg az akácot, amikor a nagyon silány homokra nem ültetjük, ha azt előzetesen megjavítani nem tudjuk. Fájának kiváló tulajdonságai ne zárják el szemünk elől az akác erdőtenyésztési szempontból tárgyilagos szemléletét!

És hogy visszatérjünk az erdészekre, akik állítólag nem becsülik az akácot, megemlítem még, hogy *gróf Forgách Balázs* egyáltalában nincs ezen a véleményen, hanem előadásban elismeri, hogy az ismertetett eredményes eljárást az uradalom régi erdőtisztjei továbbá *Kiss Ferenc* és az üzemterveket készítő *Kallivoda Andor* — tehát erdészek — tették rendszeressé.

Az ügy közelebbi vizsgálata tehát azt bizonyítja, hogy nekünk magyar erdészeknek nincs semmi szégyelnivalónk az akác körül,¹¹ és nem kell az akácot „rehabilitálnunk“. *Rónay Györggyel* szemben is meg kellett ezt állapítanom, mert azok, akik a megvádolt 1918 utáni erdészeti vezetőség tagjai voltak, részben nem élnek már, akik pedig élnek, sajnos mind ritkábban vesznek tollat a kezükbe. Pedig nagyvataink ők, akikre büszkeséggel és mély tisztelettel tekintünk, illetve emlékezünk, mint olyan magyar erdészekre, akik nevüket arany betűkkel írták bele a magyar erdőgazdaság és nevezetesen a Nagy Magyar Alföld gazdasági történetébe.

¹⁰ Erdészeti Lapok, 1939. X.

¹¹ Nem szégyen, hogy 1920-ban még nem ismertük úgy az akácot, mint ma.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. minisztérium 3.930/1944. M. E. számú rendelete a fatermelés rendjének a hadviselés érdekében való újabb szabályozásáról.

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939. II. tc. 112., 113., 124. §-ában, 141. §-ának (2) bekezdésében és 212. §-ában, az 1942. XIV. tc. 28. §-ában foglalt, továbbá a gazdasági és hitelélet rendjének és az államháztartás egyensúlyának biztosításáról szóló 1931. XXVI. tc. 2. §-ában foglalt, legutóbb az 1944. IV. törvénycikkkel meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

(1) Az 1.750/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 105. szám) alapján szervezett Faforgalmi Központ, valamint a 3.510/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 222. szám) alapján a faellátás ügyének intézésére kinevezett m. kir. kormánybiztos működése a jelen rendelet hatálybalépésével megszűnik.

(2) Azokat a tennivalókat, amelyeket a 3.510/1944. M. E. számú rendelet 2. §-a a kormánybiztos hatáskörébe utalt, az 1.750/1944. M. E. számú rendelettel megállapított hatáskörben újból a földművelésügyi miniszter látja el. Az 1.750/1944. M. E. számú rendelettel az iparügyi minisztertől a földművelésügyi miniszterre ruházott hatáskört pedig ísmét az iparügyi miniszter gyakorolja. Nem érinti a jelen bekezdés a 3.850/1944. M. E. számú rendeletet (Budapesti Közlöny 249. szám) 2. §-a (1) bekezdésének a tűzelőanyagellátásra vonatkozó rendelkezéseit.

(3) A Faforgalmi Központ felszámolásáról az érdekelt miniszterekkel egyetértve a földművelésügyi miniszter gondoskodik; a felszámolással kapcsolatos költségeket a földművelésügyi tárca viseli.

2. §.

(1) A fatermelés biztosítása céljából a földművelésügyi miniszter és a honvédelmi miniszter a m. kir. erdőigazgatóságokhoz egy-egy fatermelési biztost nevez ki.

(2) Mind a földművelésügyi miniszter, mind a honvédelmi miniszter a fatermelési biztosok működésének irányítása és ellenőrzése céljából (minisztériumok központi személyzetének létszámából) egy-egy miniszteri biztost nevez ki.

(3) Mind a fatermelési biztosok, mind a miniszteri biztosok egymással egyetértve járnak el.

(4) A fatermelési biztosok

a) gondoskodnak a termelés folytonosságáról, a közelítés és az erdei szállítás folyamatosságáról, a szükséges munkaerőről és fuvarról, a fának a legközelebbi közforgalmi jármű feladóállomásán vagonba (hajóba) rakva történő átadásáig, valamint — a közelítésiügyi hatóságokkal egyetértve — az ehhez szükséges élelmiszer, takarmány, ruházati és egyéb szükségleti cikkek megszerzéséről és szétosztásáról;

b) irányítják és ellenőrzik a tűzifa, a szerfa, az erdei fél- és készgyártmányok, valamint a fűrészáru (a továbbiakban faanyagok), úgyszintén a faszén termelését;

c) elvégzik az a) és b) pontban foglalt tennivalókat a gubacs, a cserzőkéreg és a fenyőgyanta termelése tekintetében is.

3. §.

(1) A fatermelési biztosok a hatáskörükbe utalt feladatukat a hadviselés érdekeinek és a rendkívüli viszonyok követelményeinek megfelelően önállóan végzik; intézkedéseik ellen panasznak van helye az illető miniszteri biztoshoz; a panasznak nincs halasztó hatálya. A panasz tárgyában a miniszteri biztos végérvényesen dönt.

(2) A honvédelmi miniszter által kinevezett fatermelési biztosokra a személyekre nézve, akiket a honvéd munkavezető törzs erdőgazdasági termelési (közéltés, erdei szállítás) munkálatokra vett igénybe, tényleges katonai szolgálatra történt behívásuk esetében — a honvédelmi miniszter által adott külön felhatalmazás korlátai között — visszatartást gyakorolhat. Ilyen visszatartási jogot gyakorolhat a fatermelési biztos abban az esetben is, ha az említett személyeket más honvédelmi munkára kívánják igénybe venni. Az erdőgazdasági termelési (közéltési, erdei szállítási) célra igénybevett szállítóeszközök (lovak, fogatos jároművek stb.) tekintetében a honvédelmi miniszter által kinevezett fatermelési biztos visszatartást gyakorolhat abban az esetben, ha ezeket dologi honvédelmi szolgáltatás címén más honvédelmi célra kívánják igénybe venni.

4. §.

(1) A földművelésügyi miniszter által kinevezett fatermelési biztos javaslatára a m. kir. erdőigazgatóság, mind az 1935:IV. törvénycikk hatálya alá tartozó, mind az annak hatálya alá nem tartozó erdő birtokosát a 4390/1940. M. E. számú rendelet (Rendeleték Tára 1033. old.) 1. és 2. §-ában foglalt kötelezettségen túlmenően is kötelezheti arra, hogy erdejének faállományát részben vagy egészen kitermelje.

(2) A m. kir. erdőigazgatóságnak az (1) bekezdés alapján hozott határozata ellen a földművelésügyi miniszterhez intézett fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

5. §.

(1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntetőrendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háború idején hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő, aki a jelen rendelet rendelkezéseit, illetőleg a földművelésügyi miniszternek, a honvédelmi miniszternek, az általuk kinevezett fatermelési biztosnak, illetőleg miniszteri biztosnak, vagy a m. kir. erdőigazgatóságnak a jelen rendelet alapján tett intézkedését megszegi, vagy kijátssza, vagy annak megszegésében vagy kijátzásában bármi módon közreműködik. A büntetőjogi felelősségrevonáson felül a 8.130/1939. M. E. számú rendelet alapján rendőrhatósági őrizet alá helyezésnek (internálásnak) is helye van.

(2) A pénzbüntetésre az 1928:X. törvénycikk rendelkezései irányadóak azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb összege az 1939:II. tc. 212. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékig terjed, a pénzbüntetés átváltoztatására pedig az említett § (4) bekezdésében foglalt rendelkezést kell alkalmazni.

(3) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Az 1929:XXX. tc. 59. §-a (1) bekezdése 3. pontjának alkalmazása szempontjából szakminiszternek — az ügy természete szerint — a földművelésügyi minisztert, illetőleg a honvédelmi minisztert kell tekinteni.

6. §.

A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi november hó 8-án.

Szálasi Ferenc s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. minisztérium 4.010/1944. M. E. számú rendelete a tüzelőanyagkereskedők működésének szabályozásáról.*

A m. kir. minisztérium az 1931:XXVI. t.-c. 2. §-ában foglalt és legutóbb az 1944:IV. t.-c. 1. §-ával meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. (1) Az ország tüzelőanyagellátásának biztosítása érdekében „Tüzelőanyagkereskedők Országos Testülete“ elnevezésű szerv (továbbiakban: Testület) alakul.

(2) Azok a tüzelőanyagkereskedők — ideértve a kereskedelmi társaságokat is —, akik a 118.000/1944. K. M. számú rendelet 6. §-a értelmében működésüket folytathatják, a Testület tagjaivá lesznek.

(3) Akitet a közellátásügyi miniszter ennek a rendeletnek a hatálybalépése után jelöl ki tüzelőanyagkereskedőnek, azok kijelölésükkel egyidejűleg a Testület tagjaivá lesznek.

(4) Akitől a közellátásügyi miniszter a tüzelőanyagkereskedői kijelölést visszavonja, annak a visszavonás tényével egyidejűleg testületi tagsága is megszűnik.

2. §. (1) A Testület budapesti és vidéki tagozatokra oszlik.

(2) A Budapest székesfővárosban és környékén üzlethelyiséggel bíró tűzifa- és szénkereskedők működésének szabályozásáról szóló 3.560/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1944. évi október hó 3-i, 225. szám) 1. §-a alapján alakult „Budapest és Környéki Tűzifa és Szénkereskedők Testülete“, mint ilyen megszűnik, illetőleg ennek a rendeletnek a hatálybalépésétől kezdve, mint a Testület budapesti tagozata működik.

(3) A Testület vidéki tagozatának felállításáról a közellátásügyi miniszter a Tüzelőanyagforgalmi Központ útján gondoskodik.

3. §. A Testület feladata: a Tüzelőanyagforgalmi Központ rendelkezései alapján

1. megállapítja, hogy a tüzelőanyagnagykereskedés az általuk beszerzett tüzelőanyagból a fogyasztók részére továbbeladás végett melyik kiskereskedőnek és milyen mennyiséget adhatnak el, illetőleg, hogy az egyes kiskereskedők melyik nagykereskedőtől és milyen mennyiségű tüzelőanyagot rendelhetnek;

2. ellenőrzi, hogy a tüzelőanyaggal való ellátás a hatósági rendelkezéseknek megfelelően történjék;

3. irányítja és ellenőrzi a testületi működést;

4. végzi a közellátásügyi miniszter által közvetlenül, vagy a Tüzelőanyagforgalmi Központ útján reábizott egyéb tennivalókat.

4. §. (1) A Testület a Tüzelőanyagforgalmi Központ útján javaslatot tehet a közellátásügyi miniszternek, hogy attól a tagtól, aki a hatóságnak, a Tüzelőanyagforgalmi Központnak, vagy a testület szerveinek a jelen rendelet vagy az alapszabályok alapján tett rendelkezéseit megszegi, vagy kijátsza, a tüzelőanyagkereskedői kijelölés visszavonassék.

(2) A kijelölés visszavonása folytán tagságát vesztett kereskedő iparát nem gyakorolhatja.

5. §. (1) A Testület működése felett a felügyeletet a közellátásügyi miniszter a Tüzelőanyagforgalmi Központ útján gyakorolja: alapszabályait a közellátásügyi miniszter hagyja jóvá.

* Megjelent a „Budapesti Közlöny“ 1944. november 14-i 256. számában.

(2) A testületi tagsági díjak megállapításához a közellátásügyi miniszter jóváhagyása szükséges. A tagsági díjak biztosítására, behajtására és elévülésére a közadók kezelésére vonatkozó rendelkezések az irányadók.

6. §. (1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig terjedhető elzárással büntetendő, aki a közellátásügyi miniszter által ennek a rendeletnek az alapján kiadott rendeletben foglalt rendelkezéseket megszegi, vagy kijátsza.

(2) A pénzbüntetésre az 1928:X. törvencikk rendelkezései az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb összege nyolcezer pengő.

(3) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Az 1929:XXX. t.-c. 59. §-a (1) bekezdése 3. pontjának alkalmazása szempontjából szakminiszternek a közellátásügyi minisztert kell tekinteni.

7. §. Ennek a rendeletnek a végrehajtásáról a közellátásügyi miniszter gondoskodik.

8. §. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba; hatálybalépésével a 3.560/1944. M. E. számú rendelet hatályát veszti.

Budapest, 1944. évi november hó 11-én.

Szöllösi Jenő s. k.

m. kir. miniszterelnökhelyettes.

A m. kir. minisztérium 3.810/1944. M. E. számú rendelete a faanyagok és egyéb erdei termékek szállításának szabályozásáról szóló 3.440/1944. M. E. számú rendelet módosításáról.*

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939:II. t.-c. 112. §-ában és 141. §. (2) bekezdésében, továbbá a gazdasági és hitelélet rendjének és az államháztartás egyensúlyának biztosításáról szóló 1931:XXVI. t.-c. 2. §-ában foglalt és legutóbb az 1944:IV. törvencikkkel meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. A faanyagok és egyéb erdei termékek szállításának szabályozásáról szóló 3.440/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 218. szám) hatálybalépésének napját a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter a földművelésügyi miniszterrel egyetértve rendelettel állapítja meg.

2. §. Ez a rendelet az 1944. évi november hó 1. napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi október hó 28-án.

Szálasi Ferenc s. k.

m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. minisztérium 3.990/1944. M. E. számú rendelete a „Tüzelőanyagforgalmi Központ” felállítására és működésének szabályozásáról.*

A m. kir. minisztérium az 1939. II. t.-c. 112., 157. és 212. §-aiban foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

1. §. (1) Az ország tüzelőanyagszükségletének a kielégítésére, a tüzelőanyag forgalmának, elosztásának és felhasználásának irányítására, ellenőrzésére, a tüzelőanyagkészletek nyilvántartására, valamint az ezzel kapcsolatos egyéb feladatok elvégzésére a közellátásügyi miniszter megalkothatja a Tüzelőanyagforgalmi Központot.

(2) A Központ a közellátásügyi miniszter irányítása és felügyelete alatt áll. Szervezetének és működésének szabályait a közellátásügyi miniszter állapítja meg.

(3) A Központ fenntartásával és működésével kapcsolatos költségek fedezésére a kijelölt tüzelőanyagkereskedők hozzájárulást kötelesek fizetni. A költség hozzájárulás mérvét, viselésének és befizetésének részletes szabályait a közellátásügyi miniszter állapítja meg.

2. §. (1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háború idején hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő az, aki a közellátásügyi miniszternek a jelen rendelet alapján kiadott rendeletében foglalt rendelkezéseket megszegi, vagy kijátssza.

(2) A pénzbüntetésre az 1928. X. törvénycikk rendelkezései az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb összege az 1939. II. t.-c. 212. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékig terjed, a pénzbüntetés átváltoztatásánál pedig az 1939. II. t.-c. 212. §-ának (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Arra a tüzelőanyagkészletre, amelyre nézve a kihágást elkövették, elkobzásnak van helye. Az elkobzott készlet értékesítéséből befolyó összeg teljes egészében az államkincstárt illeti.

(4) Azt, aki a kihágás felderítése körül különös érdemet szerzett, a közellátásügyi miniszter — kérelemre — a lefolytatott kihágási eljárás során elkobzott készlet értékének egyötöd részéig terjedhető jutalomban részesítheti.

(5) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak a rendőrség működése területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Az 1929. XXX. t.-c. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés alkalmazása szempontjából szakminiszternek a közellátásügyi minisztériumt kell tekinteni.

3. §. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi november hó 11-én.

Szöllösi Jenő s. k.

m. kir. miniszterelnökhelyettes.

* Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1944. november 14-i, 259. számában.

KULONFELEK

HALÁLOZÁS.

Metzli Camill †

Akik egy életre vállalták az erdőgazdasági külső gyakorlattal a közösséget és úgy érzik, hogy elveszett minden nap, amikor nem járhatják az Uristen zöld lombkoronás templomát, mélységes megdöbbenéssel vették a gyászhirot, hogy a magyar magánerdőtisztai kar egyik legkiválóbbja kidőlt soraikból és örökre lehúnyta fáradt szemeit.

Metzli Camill öt évtizedet meghaladó ideig szolgálta rajongó lelkesedéssel, fáradhatatlan buzgalommal és sokszor gyakornokait is megszégyenítő frissességgel az erdőt, mégpedig több mint négy évtizedig a báró Inkey család szolgálatában. Kenyéradó és alkalmazott között nem is tudunk hamarosan meghittebb, a kölcsönös megértésen és megbecsülésen alapuló munkatársi kapcsolatot említeni, mint amilyen Metzli Camill és földesura között volt. A fenntartás nélküli bizalmat Metzli Camill olyan eredményekkel hálálta meg, amelyekre az egész ország felfigyelt. Nemcsak a lomberdőgazdálkodás magasiskolájává fejlesztette ki a kezére bízott üzemet, hanem a mellékhasználatok egész sorávit tette még jövedelmezőbbé.

Az elsők egyike volt az országban, aki meggyfatelepet létesített, a tógazdaság terén pedig olyan szaktekintély volt, hogy a halászok professzora is az ő feljegyzései alapján írta meg az „Erdészeti Zsebnaptár” részére készített összefoglalást. De mint vadász is az elsők közé tartozott Metzli Camill, hozzáértésének, kitűnő gyakorlati szellemének ebben a tekintetben is számos példáját adta. Térképei kiállításra kívánczoltak, szerette és bámulatraméltó ügyességgel kezelte a tustollat és a festéket, elmondhatjuk tehát róla, hogy mintaképe volt szakunknak.

Mint embert a végtelen szerénység, az aranyos humor és a mélyen érző szív jellemezték, frissen hantolt sírjára az őszinte ragakzkodás és tisztelet könnyei hullanak szemekből.

Nyugodjék békében.

SEMÉLYI HÍREK.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Szederjei Ákos* m. kir. erdőmérnököt Szinből Budapestre helyezte és Szegállattételre a földmívelésügyi minisztérium I/E. főosztályába osztotta be.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Ács Ernő* idt. ezredest nagy odaadással teljesített buzgó szolgálatainak elismerése mellett a faügyek m. kir. kormánybiztosi teendői alól saját kérelmére felmentette.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter a Faforgalmi Központ megszűnése kapcsán *Ács Ernő* idt. ezredest a Faforgalmi Központ elnöki tisztsége alól nagy odaadással teljesített buzgó szolgálatainak elismerése mellett felmentette.

A m. kir. honvédelmi miniszter a 3.930/1944. M. E. számú rendeletben nyert felhatalmazás alapján a fatermelés miniszteri biztosává *Ács Ernő* idt. ezredest kinevezte.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a Faforgalmi Központ megszűnése kapcsán *Partos Gyula* m. kir. főerdőtanácsost és *Vági Márton* miniszteri műszaki tanácsost a Faforgalmi Központ alelnöki tisztségé alól nagy odaadással teljesített buzgó szolgálatainak elismerése mellett felmentette.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a 3.930/1944. M. E. számú rendeletben nyert felhatalmazás alapján *Harmath Ernő* m. kir. főerdőtanácsost fatermelési miniszteri biztossá, *Szilas Géza* m. kir. erdőtanácsost a győri, *Szy Dénes* miniszteri biztost a kaposvári, *Botos Sándor* m. kir. főerdőtanácsost a komáromi és *vitéz Kiss Lajos* m. kir. főerdőtanácsost a szombathelyi m. kir. erdőigazgatósághoz fatermelési biztossá kinevezte.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *vitéz Katapán Ottó* miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőtanácsost áthelyezte Máramarosszigetről Budapestre a földművelésügyi minisztériumba.

MEGVÉTELRE vagy cserébe keressük az alant felsorolt folyóiratok egyes füzeteit, illetőleg köteteit:

- Aquila* I—V. (1894—1898.) évfolyamait.
Bányászati és Kohászati Lapok XL. (1926.) évfolyamát.
Erdészeti Kísérletek XX. (1918.) teljes évfolyamát egy, és 3—4. füzetét két példányban.
Erdészeti Lapok X. (1871.) évfolyamát két példányban.
Erdészeti Ujság IX. (1904/1905.) évfolyamát.
Erdészeti Zsebnaptár I—III. (1881—1883.), XXV. (1907.) és XXXVI—XXXVIII. (1917—1919.) évfolyamait.
Kárpáti Vadász V. (1931.) évfolyamának 6. füzetét.
Kertészeti Szemle II. (1930.) évfolyamának 1—6. füzetét és III. (1931.) évfolyamának 8—9. füzetét.
Kísérletügyi Közlemények I—XV. (1898—1912.) évfolyamait és XVI. (1913.) évfolyamának 1. füzetét.
Wimród IV. évfolyamát (1916.)
Revista Padurilor XXV—XXXIII. (1911—1921.) és XV. (1901.) valamint XVIII. (1904.), XIII. (1899.) és I—XI. (1887—1897.) évfolyamait.
Sumarski List I—X. (1877—1886.) évfolyamait.
Fermészettudományi Közlöny Pótfüzetek 1. (1888.), 49—51. (1899. évi 1—3. sz.), 77. (1905. évi 1. sz.), 97. (1910. évi 1. sz.), 133—136. (1919. évi 1—4. sz.) és 145—148. (1922. évi 1—4. sz.) számú füzeteket.
Turisztáság és Alpinizmus I—XVI. (1911—1926.) évfolyamait.
Vadászat I. (1918.) évfolyamát.
 VII. (1924.) évfolyamának 15., 18. és 21. füzetét.
 VIII. (1925.) évfolyamának 2. és 23—24. füzetét.
Vadászat és Allatvilág I—VIII. (1899—1906.); X. (1908.); XII. (1910.) és XVII—XVIII. (1916—1917.) évfolyamait.
Vadászlap I—XVIII. (1880—1897.) évfolyamait.
Vadászat (Halászat, Weekend, Turisztika) I—II. (1933—1934.) évfolyamait.
Vadászujság (Marosvásárhely) I—IV. (1922—1925.) évfolyamait.
Vízügyi Közlemények IX. (1923.) évfolyamát és az V. (1915.) évfolyam 4. füzetét.

Országos Erdészeti Egyesület
 Budapest, V., Alkotmány-u. 6.

Az „Erdészeti Lapok“ 1944. évi XII. füzetének a hirdetései.

A hirdetések díja: a szövegmagasság minden milliméteréért 1 P.
A legkisebb hirdetés ára: 10 P. A támpéldány ára darabonként: 3 P.

SZEGEDI LEMEZGYÁR

ÉS FAIPARI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG SZEGED

KÖZPONTI IRODA: CSANADI-UTCA 1. TÁVBESZÉLŐ: 10-47

GYÁRTELEPE: RÓKUSI FEKETEFÖLDEK 140. SZÁM

VASÁRÓL: BÜKK-, HÁRS-, ÉGER- ÉS JÁVORRÖNKÖT

(1211. sz.)

„SILVA“ ERDŐGAZDASÁGI VÁLLALAT

Thiringer János okl. erdőmérnök

KÖRMEND

Erdeimag-nagykereskedés.

Magpergetőgyár. ♦♦ Csemetekertek.

Központ: Körmend, távb.: 52 ● Fióktelep: Zalaegerszeg, távb.: 19

Ajánl: Kiváló minőségű, elismert legmagasabb csiraképességű, saját pergetésű **fenyőmagvakat**, hazai és szlavóniai származású **tölgy- és csermakkot**, mindennemű **erdészeti és gyümölcsmagvakat** erdőgazdaságok, gyümölcsfaiskolák és kertészetek részére. Mindennemű **erdei csemetéket, díszfenyőket, dísz- és sorfákat, díszcserjéket, rózsákat, gyümölcsvadoncokat és gyümölcsfákat**, valamint az összes egyéb **faiskolai termelvényeket** saját nagykiterjedésű és mintaszerűen kezelt csemetetelepeiről.

A **PICETOL** vadragás elleni védőszer, magyarországi kizárólagos képviselője.

A Magyar Faiskolai Szövetség tagja.

VESZ, ELAD: SZERFÁT, TÜZIFÁT ÉS FENYŐ-FŰRÉSZANYAGOT
ELVÁLLAL ÉS ELŐLEGEZ ERDŐKITERMELÉST
C S É P B É L A

OKLEVELES ERDŐMÉRNÖK, FANAGYKERESKEDŐ

I R O D A: BUDAPEST, IX., MESTER-U. 13. TÁVBESZÉLŐ: 130-593

F A T E L E P: BUDAPEST, ÉSZAKI TEHERPÁLYAUDVAR ÉS RÁKOS-
CSABA, SZÉCHENYI-UTCA 10. SZ. TÁVB.: 490-069

ALAPÍTVÁ: 1932

(1184 sz.)

M I N D E N F É L E **KEMÉNYRÖNKÖT**
Á L L A N D Ó A N **VÁSÁROL**

FURNÍR- ÉS

LEMEZMŰVEK RT.

GYÁR ÉS IRODA: ÚJPEST, VÁCI-ÚT 60. SZ.

TÁVB.: 294-812 • ÜZEMALAPÍTÁS: 1894

GYÁRTMÁNYAI:

FŰRÉSZELTFA • FURNÍR • ENYVEZETT
LEMEZ • „STABIL” ASZTALOSLAP
FADOBÓZ • FASZALAG • SZEKÜLÉS

EGRI ERDŐ ÉS FAIPAR R. T.

Fűrészek: Felnémet, Gyöngyös.

Alapítása: Gyöngyösi Parkettagyár k. f. t.

Parkettagyár: Gyöngyös,

Központ: Budapest, V., József nádor-tér 1.

Távbeszélő: 18-33-97., 18-33-91.

Táviratcím: EGERFA.

ERDÉSZETI MAGNAGYKERESKEDÉS

és csemetekerti cég

KEINER REZSŐ

okl. erdőmérnök

Budapest, XII., Névtelen-utca 7879/10.

Levélcím: Budapest 2, postafiók 53.

Távbeszélő:

155-641

Sürgőnycím:

KEINERMAG BUDAPEST

(Őskeresztény cég)

AJÁNLOK: fenyő- és lombfa-magvakat, kocsányos-, kocsánytalan- és csermakkot fenyő- és lombfa-csemetéket.

VESZEK: tűzifát, szerfát, fűrészanyagot.

Uradalmi nagy erdészetünk részére kellően gyakorlott erdőmérnököket keresünk mielőbbi belépésre. Az ajánlatokat kérjük „Uradalmi erdőüzem” jellegére a kiadóhivatalba küldeni. (715. sz.)

Acs Ferenc

okl. erdőmérnök, fakereskedő és fatermelő

vesz erdőkitermelést, tűzifát és szerfát

**Tűzifa, kis- és nagyvasuti talpfa
állandóan raktáron**

Központi iroda: Budapest, V., Szt. István-krt. 17. sz. Távbeszélő: 111-853
Fatelep és vili. faaprítóüzem: X., Kőbányai-ut VI. sz. kapu. Távb.: 13-11-12

Fekete-, kanadai-, fehérnymar- és fűz-, valamint **hársfarönköket**

vesz minden mennyiségben és az
üzlet legelőnyösebb, legsímább
lebonyolítását biztosítja a

MAGYAR ÁLTALÁNOS GYUFÁIPARI RT.,

BUDAPEST, V., TÜKÖR-U. 4.

KERESZTÉNY CÉGI

Erdel vetőmagvak: erdei-, fekete-,
vörös-, jegenye- és lucfenyő, szavatolt leg-
magasabb csiraképességgel! Akác-, gledi-
csia-, korai-, hegyi- és zöldjuhar, magas-
kőrös-, éger-, gyertyán és szelidgesztenye.

Kocsánytalan és kocsányos
tölgy makk!

Csermakk!

Bükkmakk!

KÖSZEGI FENYŐMAGPERGETŐ ÉS FAISKOLÁK
WÄCHTER GYULA ÉS FIA, KÖSZEG, Vas vm.
Távbeszélő: 42. sz. a déli órákban és 41. 6 órából 46. sz.
Szerzőnycim: Magpergető Köszeg. — Postafiókárképenzár 24127. sz.

**Erdészeti
csemeték:**

erdei-, fekete-, luc-, vörös-,
sima-, jegenye-, ezüst- és
Douglas-fenyő. — Akác-,
tölgy-, cser-, éger-, magas-
kőrös-, nyír-, gyertyán- és
bükkcsemeték első-
rendű minőségben!

Gyümölcsvadoncok, sorfák, díszfenyők, díszbokrok

Kérjen ajánlatot.

A MAGYAR FAISKOLAI SZÖVETSÉG TAGJA

ALAPÍTÁSI ÉV 1919.

S A L Y Á R P Á D

NYUG. MIN. O-TANÁCSOS,

FA- ÉS SZÉNNAGYKERESKEDŐ

IRODA: Budapest XI., Horthy Miklós-
út 46. szám. Tá.v.: 268-099, 259-335.

TELEP: Kelenföld állomás, T.: 268-615.

Az „Erdészeti Lapok“ 1944. évi XII. füzetének a tartalma.

(Inhalt. — Sommaire. — Contents.)

Palotay István: Az akác és a magyar erdész	447
Hivatalos közlemények. — (Ämliche Mitteilungen. — Communi- cations officielles. — Official Communications.)	451
1. A m. kir. minisztérium 3.930/1944. M. E. számú rendelete a fatermelés rendjének a hadviselés érdekében való újabb szabályozásáról.	
2. A m. kir. minisztérium 4.010/1944. M. E. számú rendelete a tüzelőanyagkereskedők működésének szabályozásáról.	
3. A m. kir. minisztérium 3.310/1944. M. E. számú rendelete a faanyagok és egyéb erdei termékek szállításának sza- bályozásáról szóló 3.440/1944. M. E. számú rendelet módo- sításáról.	
4. A m. kir. minisztérium 3.990/1944. M. E. számú rendelete a „Tüzelőanyagforgalmi Központ“ felállítása és működé- sének szabályozásáról.	
Különlélek. — (Verschiedenes. — Divers. — Notes.)	
Halálozás: Metzli Camill †	456
Személyi hírek	456
Hirdetések. — (Anzeigen. — Annonces. — Advertisements.)	459

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.

Felelős: Györy Aladár igazgató.

Az Országos Erdészeti Egyesület különkiadványa.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter 242.700/1944. F. M. rendelete az 1944/45. évi fatermelés rendjének a biztosításáról.*

Az ország faszükségletének biztosításáról szóló 4390/1940. M. E. számú rendelet (Rendeletek Tára. 1940. évfolyam 1033. oldal) 4. és 6. §-ában, valamint a fatermelés és faellátás rendjének biztosítása tárgyában kiadott 1750/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1944. évi május hó 10.-i 105. szám) 1., 2. és 6. §-ában foglalt felhatalmazás alapján az iparügyi miniszterrel egyetértőleg a következőket rendelem:

Termelési köteleesség.

1. Fő- és előhasználat.

1. §.

(1) Minden erdőgazdasági ingatlan tulajdonosa, haszonélvezője, használója, haszonbérlelője, a kitermelésre jogosult, a továbbiakban: erdőbirtokos (fakitermelő), ha erdejének kiterjedése szálerdőüzemmód esetén a 60 kat. holdat, sarjerdőüzemmód esetén pedig a 30 kat. holdat eléri vagy meghaladja, köteles az 1944/45. évi fatermelési időnyben

a) erre az időnyre üzemterv (üzemrendezési tervezet), hatósági engedély vagy ideiglenes használati terv (1935:IV. tc. 307. §-a) szerint esedékes rendes évi vágáson felül erdőgazdasági üzemegységenként a főhasználat során rendkívüli fahasználatként (kényszertermelésként) még egy évi rendes (csökkentés nélküli) vágásnak megfelelő mennyiségű fát,

b) a legfiatalabb és legidősebb korosztály levonásával erdejének minden kat. holdja után pedig — amennyiben a faállomány- és szállítási viszonyok megengedik — az előhasználat (tisztítás, gyérités) során a közellátás céljaira egy köbméter (továbbiakban: m³) fát kitermelni.

(2) Minden erdőbirtokos (fatermelő), akinek szálerdőüzemmódban kezelt lomboserdeje 60 kat. holdnál, sarjerdőüzemmódban kezelt erdeje pedig 30 kat. holdnál kisebb, de legalább 1 kat. hold területű, köteles az 1944/45. évi fatermelési időnyben a főhasználatként igénybeveendő évi rendes (csökkentés nélküli) vágáson felül kat. holdanként 1 normál úrköbméternek (1×1×1 m, a továbbiakban úrm³) megfelelő mennyiségű tűzfát fő- vagy előhasználatként a közellátás céljaira kitermelni. A kitermelt készletet a községi előjáróságnak (polgármesternek) a termelés befejezésétől számított 8 nap alatt be kell jelenteni. Ha a kitermelt készlet a 10 úrm³-t nem éri el, a készlet felett a törvényhatóság első tisztviselője rendelkezik; ezért a községi előjáróság (megyei város polgármestere) a nála tett bejelentést a vármegye alispánjának haldéktalanul jelenteni tartozik. Ha a közellátás céljaira kitermelt készlet a 10 úrm³-t meghaladja, a készlet felett a Faforgalmi Központ (a továbbiakban: Központ) rendelkezik. A bejelentett készletet az erdőkönyv, illetve betét (15. és 17. §) megfelelő rovatában fel kell jegyezni.

(3) Az (1) és (2) bekezdés értelmében a főhasználat során, bármely címen kötelező fahasználatot — szükség esetén vágásáthelyezés útján is — lehetőleg az egyébként vágásra érett olyan faállományok-

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1944. évi szept. 26-i, 219. számában.

ban kell kijelölni, amelyeknek fekvése kiszállítás szempontjából a legkedvezőbb.

(4) A Központ az erdőbirtokost (fatermelőt) az (1) és (2) bekezdésben előírt fatermelési köteleységen túlmenően további rendkívüli fahasználat igénybevételére is kötelezheti.

2. §.

Az 1. § .1) bekezdésében foglalt rendelkezés nem vonatkozik arra az erdőbirtokosra (fatermelőre).

a) akinek erdejében az esedékes évi rendes vágáson felül hatósági rendelkezés (fahasználati engedély, kisajátítás stb.) alapján az 1944—1945. évi fatermelési idényben legalább még egy évi rendes vágásnak megfelelő famennyiség kerül rendkívüli fahasználatként kitermelésre;

b) akinek erdejében a főhasználat vágásra érett faállomány hiánya folytán, illetőleg az 1935:IV. tc. 241. §-ának (2) bekezdése alapján tett hatósági intézkedés következtében szünetel;

c) akinek erdeje határsávbán (3750/1943. M. E. számú rendelet, Budapesti Közlöny 1943. évi augusztus hó 7.-i 176. szám) fekszik és a katonai hatóság a rendkívüli kitermeléshez szükséges hozzájárulást nem adta meg (1939:II. tc. 106. § (1) bekezdés);

d) akinek erdeje különleges közigazgatási szabályok hatálya alatt álló hadművelési területen fekszik (1500/1944. M. E. számú rendelet, Budapesti Közlöny 1944. évi április hó 5.-iki 77. szám) és az erdőigazgatóság ott működő illetékes katonai parancsnoksággal egyetértőleg megállapítja, hogy tartós harci cselekmények miatt a termelés akadályokba ütközik.

3. §.

(1) A jelen rendelet 1. §-ának (1) és (2) bekezdésében említett erdőbirtokos (fatermelő) által az 1944/45. évi fatermelési idényben bármilyen címen (évi rendes vágás, engedélyezett vagy előírt rendkívüli fahasználat) kitermelendő faállományból a kihasználandó vágás mértékét, valamint a termelendő egyes választékokat és azok mennyiségét erdőgazdasági üzemegységenként — lehetőleg az erdőbirtokos (fatermelő) meghallgatása után — az erdőigazgatóság állapítja meg és erről az erdőbirtokost (fatermelőt) értesíti.

(2) A jelen rendelet 1. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint igénybevett rendkívüli fahasználatot az 1946/47. évi idénnyel kezdődőleg meg kell takarítani.

(3) A jelen rendelet 1. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglalt, illetőleg a 3. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított kötelezettség alól, amennyiben az erdő kiterjedése 500 kat. holdat meg nem halad, az erdőigazgatóság, ennél nagyobb területű erdő esetében a Központ felmentést adhat. A felmentés iránti kérelmet az erdőigazgatóságnál kell benyújtani.

4. §.

(1) Ha rendkívüli viszonyok folytán valamely község (város, járás, vármegye) közigazgatási szerveinek és lakosságának tűzifaszükséglete az 1. § (2)—(4) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján tett intézkedésekkel előreláthatólag nem biztosítható, el lehet rendelni egyes gazdasági fásítások (facsoportok, fasorok, szélfogó pászta, tanyafásítások, stb.) kötelező kihasználását.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak alapján az erdőigazgatóság utasíthatja az erdőfelügyelőt (erdőfelügyelői kirendeltséget), hogy

valamely községben (városban, járásban, vármegyében) a gazdasági fásítások területének legfeljebb egytizedrészén levő faállomány kihasználását rendelje el; ezen túlmenő kihasználást az erdőigazgatóság rendelhet el.

(3) Nem szabad kitermelni a diófákat és a selyemhernyótenyésztés célját szolgáló eperfákat; a fahasználat mértékének megállapításánál figyelembe kell venni a gazdasági fásítások különleges rendeltetését (szélfogó pásztaék, futóhomok megkötése stb.).

(4) Az erdőigazgatóság utasítása alapján az erdőfelügyelőség (erdőfelügyelői kirendeltség) az 1935:IV. t.-c. hatálya alá nem tartozó folyóparti füzesek kitermelését is elrendelheti.

(5) Az (1)—(4) bekezdésben foglaltak alapján kitermelt készletek annak a községnek (városnak), községi előljárásának (polgármesterének) kell a termelés befejezésétől számított 8 nap alatt bejelenteni, amely község (város) közintézményei és lakossága tűzifaszükségletének biztosítása végett a kitermelést elrendelték; a készlet felett ennek a községnek (városnak) községi előljárása (polgármestere) rendelkezik. A községi előljáróság (megyei város polgármestere) a bejelentett készletekről a vármegye alispánjának haladéktalanul jelentést tesz az ellátottság mértékének megállapíthatása végett. A vármegye alispánja, valamint a törvényhatósági jogú város polgármestere a bejelentett készletekről időszakonként a Központnak tesz jelentést.

II. Gubacsgyűjtés és cserkéreghántás.

5. §.

(1) Minden — akár erdő-, akár mezőgazdasági — ingatlan tulajdonosa (haszonélvezője, használója, haszonbérletje, a kitermelésre jogosult) köteles az ingatlanán képződő gubacstermést, ha az egy q-t meghaladja, összegyűjteni és a kijelölt szervnek ((7) bekezdés) való átadásig megőrizni és a romlástól megóvni.

(2) Ha az 1944/45. évi fatermelési idényben bármily címen kitermelendő faállományban a cserzőkéregtermelésre alkalmas 40 éves vagy ennél fiatalabb korú tölgy, 10 éves vagy ennél fiatalabb korú fűz, továbbá lucfenyő 20%-os vagy ennél nagyobb elegyarányban fordul elő, az ilyen faállományrészt az erdőbirtokos (fatermelő) az 1945 év tavaszán és nyarán az (5) bekezdés szerinti mértékben kéreghántással (cserhántással) kapcsolatban köteles kitermelni. Köteles továbbá a lehántolt kéregnek szakszerű összegyűjtéséről és összerakásáról, valamint a kijelölt szervnek [(7) bekezdés] történő átadásig való megőrzéséről és a romlástól való megóvásáról gondoskodni.

(3) Az előző bekezdésben foglalt kötelezettség nem vonatkozik az olyan lucfenyőállományra, amelynek nyári kitermelése a kiszállítási viszonyok folytán az erdőigazgatóság megállapítása szerint akadályba ütközik.

(4) Azokon a helyeken, ahol a főhasználat cserhántással történik, az előhasználatnak is cserhántással kell történnie, ha csak ez a tűzifa-ellátást nem veszélyezteti és a faállomány egyébként cserhántásra alkalmas.

(5) A (2) és (4) bekezdés szerint kitermelendő cserzőkéreg kitermelését az erdőigazgatóság állapítja meg és erről az erdőbirtokost (fatermelőt), valamint a kijelölt szervet értesíti.

(6) A jelen szakasz (2) és (4) bekezdése szerinti kéreghántási kötelezettség alól, ha az erdő kiterjedése az 500 kat. holdat meg nem haladja, az erdőigazgatóság, ennél nagyobb területű erdő esetében a

Központ felmentést adhat. A felmentés iránti kérelmet az erdőigazgatóságnál kell benyújtani.

(7) Az erdőbirtokos (fatermelő) köteles az összegyűjtött gubacsot és a lehántolt kérget az iparügyi miniszter által kijelölt szervnek, jelenleg (46.300/1940. Ip. M. számú rendelete, Rendeletek Tára 1940. évfolyam, 2.917 oldal; 34.600/1941. Ip. M. számú rendelet. Rendeletek Tára 1941. évf., 1.652 oldal; 24.600/1943. Ip. M. számú rendelet, Budapesti Közlöny 1943. évi május hó 8-i, 103. szám) a Magyar Bőripari Nyersanyagbeszerző és Elosztó Rt.-nak (Budapest, IV., Türr István-utca 4. sz.) megvételre felajánlani. Államerdészeti kezelésben lévő erdő birtokosa helyett, ha a vágást az erdőbirtokos termeli ki, az összegyűjtött gubacsot és a lehántolt kérget az erdőigazgatóság ajánlja fel megvételre.

(8) A jelen rendelet értelmében összegyűjtött gubacs, tölgykéreg-, lúcfenyőkéreg- és fűzkéregkészletek felajánlására, átadására és átvételére, valamint a kijelölt szerv eljárására vonatkozó szabályokat az iparügyi miniszter rendelettel (46.300/1940. Ip. M. szám, 34.600/1941. Ip. M. szám, illetve 24.600/1943. Ip. M. szám) állapítja meg.

III. Fenyőgyantagyűjtés.

6. §.

(1) Az erdőbirtokos (fatermelő), ha az erdeifenyő és feketefenyő faállományú erdejében az évi vágásterület legalább 400 négyzetöl, köteles az erdőgazdasági üzemterv (üzemrendezési tervezet), hatósági engedély vagy ideiglenes használati terv (1935:IV. tc. 307. §-a) alapján öt éven belül kitermelésre kerülő faállományból a fenyőgyantát a fenyőtörzsek csapolása útján, a kiszivárgott és megszáradt gyantaanyagoknak a fakéreg megsértése (sebzése, fűrése, hántása) nélkül végzendő kaparása útján és a kidöntött törzseknek, valamint az egy évnél nem régebben kihasznált vágásterületen a fenyőtuskók kaparása útján összegyűjteni.

(2) Az előbbi bekezdésnek a kidöntött törzsek és tuskók kaparására vonatkozó rendelkezéseit a kidöntött lúcfenyőtörzsekre és tuskókra is megfelelően alkalmazni kell. Az 1944/45. évi fatermelési idényben kihasználásra esedékes vágásterületen álló lúcfenyőtörzsek kaparását a döntést megelőzőleg kell elvégezni.

(3) Ha az erdőbirtokos (fatermelő) a csapolást vagy kaparást saját üzemében elvégeztetni nem kívánja, a fenyőgyanta összegyűjtéséről az iparügyi miniszter által kijelölt szerv: a Magyar Gyanta és Vegyitermékek Részvénytársaság (Budapest, IV., Veres Pálné-utca 17.) köteles gondoskodni.

(4) Az öt év alatt kitermelésre kerülő erdeifenyő és feketefenyő, továbbá az 1944/45. évi fatermelési idényben kihasználásra esedékes lúcfenyőállományok évi vágásterületét — lehetőleg az erdőbirtokos (fatermelő) meghallgatásával — az erdőigazgatóság állapítja meg és erről az erdőbirtokost (fatermelőt) véghatározattal értesíti. Az erdőbirtokos (fatermelő) köteles a véghatározat kézhezvételétől, számított 15 napon belül a vágásterület nagyságáról és fekvéséről, valamint az egy évnél nem régebben kihasznált erdeifenyő-, feketefenyő- és lúcfenyőfaállományú vágásterületek nagyságáról és fekvéséről (község, vasúti állomás) a kijelölt szervet ajánlott levélben értesíteni. Államerdészeti kezelésben lévő erdő birtokosa helyett, ha a vágást az erdőbirtokos termeli ki, a kijelölt szervet az erdőigazgatóság értesíti. Ha az erdőbirtokos (fatermelő) a csapolást vagy kaparást saját üzemében elvégeztetni

nem kívánja, köteles ezt az értesítésben szintén bejelenteni (nemleges bejelentés).

(5) Nemleges bejelentés esetén az erdőbirtokos (fatermelő) tűrni köteles, hogy ingatlanán a fenyőgyanta összegyűjtését a kijelölt szerv elvégeztesse.

(6) Ha az erdőbirtokos (fatermelő) nemleges bejelentést nem tesz, őt terheli a fenyőgyanta összegyűjtésének és megőrzésének kötelessége.

(7) A Központ az (1) és (2) bekezdésben megállapított kötelesség alól felmentést adhat.

7. §.

(1) Ha a fenyőgyanta összegyűjtését az erdőbirtokos (fatermelő) saját üzemében végezteti, a kijelölt szerv az átvett fenyőgyantáért a hatóságilag megállapított átvételi árat köteles az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) megfizetni.

(2) Ha a fenyőgyanta összegyűjtéséről a kijelölt szerv gondoskodott, akkor a kijelölt szerv az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) a hatóságilag megállapított tőárat köteles megfizetni.

(3) A kijelölt szerv a fenyőgyanta gyűjtését erre a célra alkalmazott munkavezetők állandó felügyelete alatt köteles végeztetni. A kijelölt szerv a munka elvégzésére csak a községi előljáróság (polgármester) által láttamozott és a gyantagyűjtés helyét és idejét feltüntető igazolvánnyal ellátott munkavezetőket és munkásokat alkalmazhat és vágásterületenként egyidőben csak egy munkacsoportot foglalkoztathat.

(4) A gyűjtést az erdőbirtokos (fatermelő) ellenőriztetheti; az ellenőrzés költsége a kijelölt szervet terheli. Az ellenőrzés költségét az érdekeltek kérelmére — amennyiben annak összegében megegyezni nem tudnak — az illetékes erdőigazgatóság állapítja meg, ez azonban nem haladhatja meg a mindenkor legmagasabb helyi munkafelügyelői napszámért.

8. §.

(1) A kijelölt szerv köteles a csapolást és kaparást legalább öt nappal a munka megkezdése előtt, annak elvégzését pedig legkésőbb három nappal a munka befejezése után az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) írásban tudomására hozni.

(2) A kijelölt szerv a fenyőgyanta gyűjtése során okozott károkért az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) kártérítéssel tartozik. Az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) kárigényét a munkálatok befejezésétől számított 15 nap alatt az elsőfokú erdőrendészeti hatóságnál kell bejelenteni. Ha az erdőbirtokos (fatermelő) kárigényét e határidő alatt nem jelenti be, kártérítésre igényt nem tarthat.

(3) A bejelentett kárigény jogosságát, a kártérítés összegét és módzatait az elsőfokú erdőrendészeti hatóság állapítja meg.

(4) Ha az erdőbirtokos (fatermelő) illetőleg a kijelölt szerv az elsőfokú erdőrendészeti hatóság megállapítását nem fogadja el, igényét bírói úton érvényesítheti.

9. §.

A kijelölt szervnek a jelen rendelet alapján folytatott tevékenysége a földművelésügyi miniszter felügyelete alatt áll. A földművelésügyi miniszter ezt a felügyeletet a Központ útján gyakorolja. A kijelölt szerv a jelen rendeletről folyó tevékenységét mindenben a Központ utasításának megfelelően köteles folytatni.

A zár alatt álló gyantakészlet vásárlására, felajánlására és szétosztására vonatkozó szabályokat a 60.500/1941. Ip. M. számú rendelet (Rendeleték Tára 1941. évf., 3530 old.) állapítja meg.

IV. Termelési határidők.

10. §.

(1) Az erdőbirtokos (fatermelő) köteles az 1. § (1) és (2) bekezdésében előírt fatermelést

téli termelés esetén 1944. évi október hó 1. napján, cserhántás esetén a nedvkeringés megindulása után, de legkésőbb 1945. évi április hó 15. napján, nyári termelés esetén legkésőbb 1945. évi június hó 15. napján megkezdeni és a termelés megkezdését az illetékes erdőfelügyelőségnek, téli termelés esetén 1944. évi október hó 15. napjáig, cserhántás esetén 1945. évi április hó 30. napjáig, nyári termelés esetén pedig 1945. évi június hó 30. napjáig bejelenteni.

A termelést téli termelés esetén 1945. évi április hó 15. napjáig, cserhántás esetén 1945. évi június hó 30. napjáig, nyári termelés esetén pedig 1945. évi augusztus hó 31. napjáig be kell fejezni.

(2) A gubacs és fenyőgyanta gyűjtési köteleességet 1945. évi szeptember hó 30. napjáig kell teljesíteni.

Beszolgáltatási köteleesség.

11. §.

(1) Az erdőbirtokos (fatermelő) köteles a termelési köteleesség alapján termelt tűzfából, továbbá talpfából, bányafából, cellulózefából és egyéb szerfából (a továbbiakban erdei faválaszték) beszolgáltatandó mennyiség közelítését és erdei szállítását a lehetőség szerint folyamatosan a legrövidebb időn belül, amennyiben pedig az erdőfelügyelőség (erdőfelügyelőségi kirendeltség) erre határidőt állapít meg, eddig a határidőig — elvégezni, a beszolgáltatandó mennyiséget a vásárlásra jogosított vevőnek [a 195.000/1944. F. M. sz. rendelet (Budapesti Közlöny 1944. évi május hó 10-i 105. sz.) 6. és 8. §-a alapján kijelölt fafeldolgozó üzemnek, fanagykereskedőnek] a hatóság által megállapított áron megvételre felajánlani és a (4) bekezdésben foglaltak kivételével vasúti kocsiba (hajóba) rakva vagy tutajba kötve, avagy tutajkötő rakpartra kiszállítva, átadni (a továbbiakban beszolgáltatni).

(2) Az erdőbirtokos (fatermelő) köteles a termelési köteleesség alapján termelt gubacshot, tölgy-, fűz- és lúcfenyőkérgét, valamint fenyőgyantát (továbbiakban: erdei melléktermékek), — amennyiben a fenyőgyanta termelését a kijelölt szervnek nem ajánlotta fel — a termelés után azonnal, de legkésőbb a 10. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott határidő leteltét követő 30 nap alatt a vásárlásra jogosított vevőnek (kijelölt szervnek, 5. § (7), illetve 6. § (3) bekezdés) megvételre felajánlani, a hatóság által megállapított áron eladni és — külön megállapodás hiányában — a feladóállomáson vasúti kocsiba vagy hajóba rakva átadni (beszolgáltatni).

(3) Amennyiben az erdőbirtokos (fatermelő) fatermését, vagy erdei melléktermékeit tövön lekötötte vagy eladta, valamint ha az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) akár saját, vagy több erdőbirtokosnak (fatermelőnek) közös termelési, feldolgozó, vagy értékesítő szerve van, a beszolgáltatási köteleesség ezt terheli.

(4) A (1) bekezdés szerint beszolgáltatásra kötelezett mennyiségből a környék ellátására a Központ, vagy az általa megbízott szerv által helyi értékesítés céljára meghagyott mennyiségre a közelítési, erdei szállítási, valamint vasúti kocsiba (hajóba) való berakási, vagy

tutajkötő rakpartra való kiszállítási kötelesség az erdőbirtokost (fatermelőt) nem terheli. A helyi értékesítés céljára meghagyott mennyiséget az erdőbirtokos (fatermelő) a fatermelés helyén vagy ha a faanyagot erdei rakodóra kiszállította, a tárolás helyén jogosult átadni.

12. §.

(1) Az erdőbirtokos (fatermelő), akinek szálerdőüzemmódban kezelt erdeje a 60 kat. holdat, sarjerdőüzemmódban kezelt erdeje pedig a 30 kat. holdat eléri vagy meghaladja, a termelési és beszoigáltatási kötelessége alapján (10. és 11. §) termelendő és beszoigáltatandó erdei faválasztékból az erdőfelügyelőség (erdőfelügyelőségi kirendeltség) által meghatározott mennyiségű tűzifát, szerfát és rúdfát saját szükségletre visszatarthat.

(2) Az (1) bekezdésben említett erdőbirtokos (fatermelő) részére az erdőfelügyelőség (erdőfelügyelőségi kirendeltség) legfeljebb az alább meghatározott mennyiségű faanyag visszatartását engedélyezheti;

1. tűzifából:

a) az erdőbirtokos (fatermelő) erdő- és mezőgazdasági üzemének gazdasági és üzemi szükségletét, ide nem értve a saját fafeldolgozó üzemében feldolgozásra kerülő faanyag mennyiségét, melynek megállapítására a Központ illetékes.

b) az erdőbirtokos (fatermelő) ingatlanát jogszabály alapján terhelő kegyúri járandóságot (13. § (3) bekezdés), továbbá az erdőbirtokos (fatermelő) által vállalt és az erdőfelügyelőségnek (erdőfelügyelőségi kirendeltségnek) bejelentett egyéb közszolgáltatások fedezéséhez szükséges tűzifamennyiséget;

c) az erdőbirtokos (fatermelő) háztartásának fűtési szükségletét;

d) az erdőbirtokos (fatermelő) erdő- és mezőgazdasági, valamint ipari üzemében foglalkoztatott alkalmazottak szerződésben megállapított tűzifajárandóságát (13. § (1) bekezdés), de legfeljebb a helyileg szokásos tűzifailetmény mértékéig;

2. szerfából és rúdfából, erdei fél- és készgyártmányból, valamint fűrészárúból az erdőbirtokos (fatermelő) igazolt saját háztartási és gazdasági szükségletének, továbbá a kegyúri vagy egyéb közszolgáltatások fedezéséhez szükséges mennyiséget.

(3) A lomboserdő birtokosa, akinek szálerdőüzemmódban kezelt erdeje 60 kat. holdnál, sarjerdőüzemmódban kezelt erdeje pedig 30 kat. holdnál kisebb, de legalább 1 kat. hold területű, a rendes évi vágás-terület faanyagából külön engedély nélkül háztartásonként legfeljebb 4 ürm³-nyi kemény tűzifát vagy 7 ürm³-nyi puha tűzifát legfeljebb 1 m³ szerfát és legfeljebb 100 folyóméter rúdfát saját szükségletére visszatarthat.

(4) A fenyőerdő birtokosa (fatermelője), akinek erdeje a 60 kat. holdnál kisebb területű, a termelési kötelessége alapján kitermelendő faanyagból külön engedély nélkül háztartásonként tüzelési célra legfeljebb 7 ürm³-nyi faanyagot, 1 m³ szerfát és 100 folyóméter rúdfát saját szükségletére visszatarthat.

(5) Az az erdőbirtokos (fatermelő), akinek lombos- és fenyőerdeje is van, a (3), illetve (4) bekezdés szerint saját szükségletére legfeljebb 4 ürm³-nyi kemény tűzifát vagy 7 ürm³-nyi puha tűzifát, legfeljebb 1 m³ szerfát és 100 folyóméter rúdfát tarthat vissza háztartásonként.

(6) A (3)–(5) bekezdésekben említett erdőbirtokos (fatermelő) részére az erdőfelügyelőség (erdőfelügyelőségi kirendeltség) indokolt esetben az ott megállapított famennyiséget meghaladó mennyiségű faanyag visszatartását engedélyezheti.

7. A 11. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a jelen § (1)—(6) bekezdésének rendelkezéseit a vevőre, illetőleg a termelő, feldolgozó vagy értékesítő szervre kell megfelelően alkalmazni.

(8) Az erdőbirtokossági (legeltetési) társulatok és más birtokoságok tulajdonában levő erdőkben kitermelt faanyagból a társulat minden tagja részére legfeljebb a használati illetőség szerint öt megillető mennyiséget lehet visszatartani. Ha azonban a társulat valamelyik tagjának a használati illetőség szerinti járásdósága fűtési célra szolgáló faanyagból keményfánál a 4 ürm³-nél, a puhafánál a 7 ürm³-nél, szerfánál az 1 m³-nél és rüdfánál a 100 folyóméternél nagyobb, az említett mennyiséget meghaladó faanyagot be kell szolgáltatni. Ha egy háztartáshoz több társulati tag tartozik, a visszatartható tűzifamennyiség háztartásonként nem haladhatja meg kemény tűzifánál a 4 ürm³-t vagy puhafánál a 7 ürm³-t. A beszolgáltatás teljesítéséért a társulat felelős. Kivételesen indokolt esetben az erdőfelügyelőség saját szükségletre az említett mennyiséget meghaladó faanyag visszatartását engedélyezheti.

(9) Részes munkával termelt, közelített és szállított faanyagból munkarész fejében egy munkás (fuvaros) részére kemény tűzifából legfeljebb 4 ürm³-nyi, puha tűzifából legfeljebb 7 ürm³-nyi mennyiséget lehet a munkás (fuvaros) részére való kiadás végett visszatartani; a részesmunkást (fuvarost) megillető famennyiség ezt meghaladó részét az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) kell beszolgáltatni és a munkás (fuvaros) a beszolgáltatott famennyiség hatósági árát kapja. A részesmunkásnak (fuvarosnak) kiszolgáltatott famennyiséget az erdőkönyv, illetve betét (15. és 17. §) megfelelő rovatában üzemszükséglet címén kell kiadásként feltüntetni. Köteles továbbá az erdőbirtokos (fatermelő) az így kiszolgáltatott faanyagról nyilvántartást vezetni, annak egy példányát az ellátottság mértékének megállapítása céljából a részesmunkás (fuvaros) lakóhelye szerint illetékes községi előjáróság-hoz megküldeni, egy példányt pedig az erdőkönyvhöz csatolni. Ha a részesmunkásnak (fuvarosnak) saját erdőkönyve van és részesmunkát vállalt, a munkabér fejében kapott famennyiséget az erdőkönyvébe be kell vezetni és eszerint kell a beszolgáltatási köteleességet megállapítani. Ezek a rendelkezések a 4 cm-nél vékonyabb ágfára (rözsére), kiásott tuskóra és gyökérfára nem vonatkoznak. Szerfarészt részesmunkás (fuvaros) részére természetben kiszolgáltatni nem szabad.

(10) A szerfára alkalmas faanyagot tüzelési célra felhasználni nem szabad.

13. §.

(1) Az erdő- vagy mezőgazdasági ingatlan tulajdonosa, hasznélvezője, használója, hasznbérloje, a kitermelésre jogosult (a továbbiakban: gazda) gazdasági cselédjének (1907: XLV. tc.) ellátására a cselédszerződés (helyi szokás), illetőleg a munkabérmegállapító határozat szerint természetben szolgáltatandó tűzifajárandóságot az 1944/45. szolgálati év hátralévő részében — a cseléd tényleges házi-szükségletének megfelelően — sarangolt (hasáb, dorong, botfa) tűzifa vagy ágfa (rözse) helyett tuskóban vagy gyökérfában, kukorica- vagy napraforgó-szárban, szőlővenyigében, kukoricacsutkában, szalmában vagy más tüzelésre alkalmas anyagban is kiszolgáltathatja.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozás nem vonatkozik a részes fakitermelő munka fejében természetben kikötött, illetőleg megállapított részjárandóság kiszolgáltatására (12. § (9) bekezdés).

(3) A 12. § (2) bekezdésének 1. b) pontja alapján a gazda kegyúri járandóságra hasáb- és dorongtűzifából csak annyit tarthat vissza, amennyi a javadalmas tényleges házi- és gazdasági szükségletének

megfelel. A tűzifajárandóság ekként való csökkentése következtében előálló különbözet értékét a javadalmasnak alacsonyabb rendű tűzifa-választékban (botfa, ágfa (rózse), tuskó, vagy gyökérfa) lehet kiszolgáltatni vagy hatósági áron készpénzben kifizetni.

(4) Az előző bekezdésben foglaltakból kifolyóan a felek között felmerülő vita esetén abban a kérdésben, mi az a legkisebb tűzifamennyiség, amely a javadalmas házi- és gazdasági szükségletének kielégítésére elegendő, a járási főszolgabíró (megyei város polgármestere), az erdőfelügyelőség (erdőfelügyelőségi kirendeltség) és a járási m. kir. gazdasági felügyelő meghallgatásával végérvényesen dönt.

14. §.

(1) Minden 60 kat. holdas és ennél nagyobb szálerdő és minden 30 kat. holdas és ennél nagyobb sarjerdő birtokosa (fatermelője) köteles a Központ által megállapított módon és időközben az erdőfelügyelőségnek jelentést tenni az 1944/45. évi fatermelési időnyre előírt termelési és beszolgáltatási kötelessége teljesítéséről, valamint arról is, hogy a termelési, közelítési, erdei szállítási és beszolgáltatási kötelességét időszakonként milyen mérvben fogja teljesíteni.

(2) Amennyiben az erdőbirtokos (fatermelő) a termelés folytatásához fatermelő munkásokat vagy a közelítéshez vagy erdei szállításhoz fuvarerőt igényel, köteles ezt az (1) bekezdés értelmében teendő jelentésében feltüntetni és pedig ugyanolyan időszaki részletezéssel, ahogyan a termelési, közelítési és erdei szállítási munkákat elvégzésének előírányzatát bejelenti.

15. §.

(1) Minden 60 kat. holdas és ennél nagyobb szálerdőről és 30 kat. holdas és ennél nagyobb sarjerdőről a 238.200/1944. F. M. sz. rendelet (Budapesti Közlöny 1944. évi május hó 25-iki 117. sz.) 4. §-a alapján kiállított erdőkönyvet felülvizsgálatra és kiegészítésre az 1944. évi október hó 15. napjáig az erdőfelügyelőséghez (erdőfelügyelőségi kirendeltséghez) be kell terjeszteni. Az erdőfelügyelőség (erdőfelügyelőségi kirendeltség) az erdőkönyvet az erdőlappal (238.200/1944. F. M. sz. rendelet 7. §) — különös tekintettel annak első kitöltése óta bejegyzett adatokra — egybeveti és a téves, valamint a túlhaladott bejegyzéseket helyesbíti; ennek megtörténte után az erdőkönyvet és erdőlapot az 1944/45. évi fatermelési időnyre vonatkozó előírással kiegészíti. Ahol az erdőkönyvben az 1943/44. évi fatermelési időnyre vonatkozó adatok vannak bejegyezve, ezek fölé jegyzi be az új előírásokat és a régi előírásokat ugyanekkor áthúzza. Az 1944/45. évre vonatkozó minden előírást az erdőkönyvben megkülönböztetésül piros tintával kell eszközölni.

(2) Az erdőkönyvnek a termelés, közelítés és szállítás menetére vonatkozó rovatait az 1944. évi szeptember hó 30-i állapotnak megfelelően le kell zárni és meg kell állapítani az ebben az időpontban tő mellett, erdei és vasúti rakodón tárolt készleteket, valamint az 1943/44. évi fatermelési időnyről fennálló termelési közelítési és szállítási, valamint beszolgáltatási hátralékot.

(3) A hátralékot és a készleteket az 1944/45. termelési időnyre át kell vinni. A hátralékot az 1944/45. évi új előíráshoz hozzá kell adni és az 1944/45. évi nyilvántartásokat a meglévő készletekkel kell megnyitni.

16. §.

A 60. kat. holdas és ennél nagyobb szálerdő, illetőleg 30 kat. holdas és ennél nagyobb sarjerdő birtokosa (fatermelője) köteles a saját

háztartása és üzeme szükségletében, alkalmazottjainak illetményében, valamint a kegyúri és egyéb közszolgáltatásaiban (12. § (2) bekezdés 1—2. pontja) beállott minden olyan változást, amely a beszolgáltatási kötelesség mértékére befolyással van, az 1944. évi október hó 31. napjáig az erdőfelügyelőségnek bejelenteni.

17. §.

(1) Minden 60 kat. holdnál kisebb szálerdőről és 30 kat. holdnál kisebb sarjerdőről a 238.200/1944. F. M. sz. rendelet 4. §-a alapján kiállított erdőkönyvet (kis erdőkönyv) az 1944/45. évi termelési időnyre betét¹ kell kiegészíteni. A betét az 1944/45. évi beszolgáltatási kötelesség mértékének megállapítására és a beszolgáltatás teljesítésének nyilvántartására szolgál.

(2) A betétet az erdőbirtokos (fatermelő) részére a községi előjáróság (polgármester) adja ki.

(3) A községi előjáróság (polgármester) a betétet az erdőbirtokos (fatermelő) nevére kiállítja, abba az erdőkönyv számát és a beszolgáltatási kötelesség mértékére vonatkozó adatokat bejegyzi s ez utóbbi adatokat az erdőlapba is bevezeti, azután a betétet az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) elismervény ellenében átadja.

(4) Az erdőbirtokos (fatermelő), aki kis erdőkönyvéhez 1944. évi október hó 30-ig betétet nem kapott, köteles ezt a községi előjáróságnál (polgármesternél) 1944. évi november hó 15. napjáig bejelenteni és a betét kiállítását kérni.

(5) A betétbe akár a községi előjáróság (polgármester), akár a jogosított vevő által egyszer bejegyzett adatot csak a községi előjáróság (polgármester) változtathatja meg.

(6) Ha a betét elvesz, a községi előjáróságnál (polgármesternél) másodlat kiállítását kell kérni. A betétmásodlatot az erdőlap adatai alapján kell kiállítani. A betétmásodlatért 2 P kiállítási díj jár. A másodlatot a községi előjáróság (polgármester) csak annak adhatja ki, aki igazolja, hogy a kiállítási díjat a 105.508. sz. Faforgalmi Központ Budapest elnevezésű postatakarékpénztári csekkszámlára befizette. Ugyanerre a csekkszámlára kell befizetni — eltérően a 239.500/1944. F. M. sz. rendelet (Budapesti Közlöny 1944. évi június hó 27-iki 143. sz.) 2. §-ában foglaltaktól — az elveszett erdőkönyv másolatáért a 238.200/1944. F. M. sz. rendelet 6. §-ának (4) bekezdése értelmében fizetendő kiállítási díjat is.

18. §.

(1) Ha az erdőbirtokos (fatermelő) az erdőkönyvbe, illetve a betétbe az 1944/45. évi fatermelési időnyre vonatkozóan bejegyzett adatokat tévesnek tartja, az erdőkönyv kézhezvételétől számított 15 nap alatt a nyilvántartó hatóságnál (erdőfelügyelőség, községi előjáróság) felszólamlással élhet. Nincs helye felszólamlásnak az 1944/45. évi fatermelési időnyre jogerősen előírt fatermelési kötelesség mérvére vonatkozólag. Ha a nyilvántartó hatóság a felszólamlásnak helyt ad, a megfelelő adatot nyomban kijavítja. Ha a nyilvántartó hatóság a felszólamlást elutasítja, az erdőbirtokos (fatermelő) az erdőkönyvet ebben az esetben is köteles átvenni és az átvételt aláírásával elismerni; a felszólamlásban foglaltak teljesítése végett az erdőkönyv átvételétől számított 15 nap alatt az erdőigazgatósághoz írásban fellebbezhet. A fellebbezést a nyilvántartó hatóságnál kell beadni, amely azt véleményes jelentéssel terjeszti fel. A fellebbezésnek a termelés megindítására vagy folytatására halasztó hatálya nincs. A fellebbezés tárgyában az erdőigazgatóság végérvényesen határoz.

(2) Az az erdőbirtokos (fatermelő), aki a 12. § (1)—(8) bekezdése alapján visszatartható famennyiség megállapítása ellen él fellebbezéssel, a saját házi és üzemi szükségletére igénybevenni kívánt mennyiségből a fellebbezés után is igénybevehet annyit, amennyi a háztartásához és üzeme fenntartásához feltétlenül szükséges. Amennyiben pedig az erdőigazgatóság a fellebbezés ügyében 30 napon belül nem dönt, a visszatartani kért mennyiség 50%-át, ha pedig 60 napon belül nem dönt, az egész visszatartani kívánt mennyiséget a fellebbezésre kért célra felhasználhatja.

19. §.

(1) Az erdőbirtokos (fatermelő) a beszoigáltatási kötelesség teljesítése alkalmával köteles erdőkönyvét a betéttel együtt a jogosított vevőnek (11. § (1) és (2) bekezdés) átadni. A vevő köteles nevét (cégét), telephelyét, a megvásárolt és átvett faanyag, erdei melléktermék megjelölését, mennyiségét, az átvétel helyét és idejét, valamint a vételi okmány számát pontosan és a valóságnak megfelelően bejegyezni és az erdőkönyvet a betéttel együtt az erdőbirtokosnak (fatermelőnek) visszaadni.

(2) Az erdőbirtokos (fatermelő), akinek szálerdeje a 60 kat. holdat, sarjerdeje a 30 kat. holdat eléri vagy meghaladja, köteles a 14. § (1) bekezdése értelmében termelésének eredményéről az erdőfelügyelőséghez (erdőfelügyelőségi kirendeltséghez) tett időszakonkénti bejelentésének adatait — a bejelentés elküldésével egyidejűleg — az erdőkönyv megfelelő rovatába bejegyezni.

20. §.

A nyilvántartó hatóság a termelés, közelítés, erdei szállítás és beszoigáltatás menetét a termelési idő alatt állandóan ellenőrzi. Ennek során különös figyelmet fordít arra, hogy a termelések, közelítések és szállítások, valamint a beszoigáltatások az erdőkönyvben el legyenek számolva. A mulasztó erdőbirtokost (fatermelőt) a nyilvántartó hatóság kötelességének teljesítésére felhívja.

21. §.

A jelen rendelet végrehajtásához szükséges nyomtatványokról és azoknak az erdőfelügyelőségek (erdőfelügyelőségi kirendeltségek) részére való megküldéséről a Központ gondoskodik.

22. §.

(1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, az 1.750/1944. M. E. számú rendelet 6. §-ának (1) bekezdésével meghatározott kihágást követ el és az ott meghatározott büntetéssel büntetendő, aki a jelen rendeletben foglalt vagy a jelen rendelet alapján tett rendelkezéseket megszegi vagy kijáttsza vagy azok megszegésében vagy kijáttságában bármiképen közreműködik.

(2) A pénzbüntetésre, annak átváltoztatására, a kihágás elévülésére, az elkobzásra és a kihágás miatt eljáró hatóságok megjelölésére az 1.750/1944. M. E. számú rendelet 6. §-ának (2) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések az irányadók.

23. §.

A jelen rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi szeptember hó 18-án.

Jurcsek Béla s. k.

m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. minisztérium 3.510/1944. M. E. számú rendelete a faellátási ügyek intézésének m. kir. kormánybiztosra bízásáról.*

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939:II. t.-c. 112. és 113. §-ában, 141. §-ának (2) bekezdésében, 142. §-ának d) pontjában, 144. és 212. §-ában, valamint az 1942:XIV. t.-c. 28. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. A faellátás ügyét a jelen rendelettel megállapított hatáskörben a faügyek m. kir. kormánybiztosa intézi.

A kormánybiztos a földművelésügyi miniszter felügyelete alatt működik.

2. §. Azokat a tennivalókat, amelyeket az 1750/1944. M. E. számú rendelet a földművelésügyi miniszter hatáskörébe utal, a kormánybiztos látja el. A faárak megállapítása tekintetében az árkormánybiztos a faügyek kormánybiztosával egyetértve jár el.

3. §. A Faforgalmi Központ a kormánybiztos ellenőrzése és felügyelete mellett folytatja működését.

4. §. A kormánybiztos felhatalmaztatik, hogy az 1939:II. t.-c. 144. §-ának megfelelően az ott meghatározott közalkalmazottakkal közvetlenül rendelkezhessek s az ott megállapított esetekben az alkalmazottakat felfüggeszthesse, illetőleg a szolgálatból azonnali hatállyal felmenthesse.

5. §. A kormánybiztos által a 2. §-ban megállapított feladatkörben kiadott rendelkezések megszegése — amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik — kihágás és két hónapig, háború idején hat hónapig terjedhető elzárással büntethető.

A pénzbüntetésre az 1928:X. törvénycikk rendelkezése az irányadó azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb összege az 1939:II. t.-c. 212. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékig terjed; a pénzbüntetés átváltoztatására pedig az említett §. (4) bekezdésében foglalt rendelkezést kell alkalmazni.

Azt a készletet, amelyre nézve a kihágást elkövették, el lehet kobozni.

A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a rendőrség működési területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Az 1939:XXX. t.-c. 59. §. (1) bekezdése 3. pontjának alkalmazása szempontjából szakminiszternek a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

6. §. A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi szeptember hó 27-én.

(777. sz.)

vitéz Lakatos Géza s. k.,
m. kir. miniszterelnök.

* Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1944. szeptember 29-i, 222. számában.

A m. kir. minisztérium 3.440/1944. M. E. számú rendelete a faanyagok és egyéb erdei termékek szállításának szabályozásáról.*

A m. kir. minisztérium a honvédelmről szóló 1939:II. t.-c. 112. §-ában és 141. §. (2) bekezdésében, továbbá a gazdasági és hitelélet rendjének és az államháztartás egyensúlyának biztosításáról szőio 1931:XXVI. t.-c. 2. §-ában foglalt és legutóbb az 1944. IV. t.-c.-kel meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. (1) Tűzifát és szerfát, ideértve az ezekből készült erdei fél- és készgyártmányokat, valamint fűrészárut is, úgyszintén faszenet, gubacsot, cserzőkérgyet és fenyőgyantát csakis az 1750/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 105. szám) alapján szervezett Faforgalmi Központ (a továbbiakban Központ) által kiállított fuvarlevéllel, szabad vasúton, hajón vagy gépjárművel való fuvarozásra felvenni. A fuvarlevélben a küldemény feladójaként és a belföldi rendeltetéssel feladott küldemény átvevőjének a Központot kell megjelölni. A jelen bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak a kitermelés helyéről a távolsági fuvarozásra való feladás helyéig (pl. vasúti vagy hajóállomásra) terjedő szállításra (a közelítésre), továbbá a rendeltetési helyről abban a helységben, amelynek községi körzetében a rendeltetési hely fekszik, úgyszintén a szomszédos helységekben való házhozfuvarozásra, valamint a postai forgalomra.

(2) Az (1) bekezdés alá eső árukat más árukkal egy fuvarlevélbe összefoglalni nem szabad.

(3) A Központ a fuvarlevélben megnevezheti azt a személyt, akit a küldeménynek a rendeltetési állomásra (helyre) való megérkezéséről értesíteni kell. A küldemény átvételére ez a személy jogosult.

(4) A Központ az (1) bekezdésben megállapított tevékenységéért díjat nem követelhet.

2. §. (1) Az 1. §. (1) bekezdése alá eső áruk részletes meghatározását a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter a földművelésügyi miniszterrel egyetértve rendelettel teszi közzé.

(2) A kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter az 1. §. (1) bekezdése alá eső áruk fuvar költségének fizetési módozatait és utánvételt való megterhelésük feltételeit külön rendelettel a fennálló szabályoktól eltérően is megállapíthatja, a rendeletben megtilthatja, hogy a fuvarozó a küldeményre készpénzölöveget adjon.

3. §. Ez a rendelet az 1944. évi november hó 1. napján lép hatályba: végrehajtásáról a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter a földművelésügyi miniszterrel egyetértve gondoskodik.

Budapest, 1944. évi szeptember hó 22-én.

vitéz Lakatos Géza s. k.
m. kir. miniszterelnök.

* Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1944. szeptember 24-i, 218. számában.

A m. kir. minisztérium 3.290/1944. M. E. számú rendelete szarvasbögés ideje alatt a fakitermelés és fafuvarozás, valamint a fenyőgyanta- és gubacs összegyűjtés zavartalan gyakorlásának a biztosításáról.*

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939:II. tc. 141. §-a (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

Az 1944. évre hatálytalan minden olyan szerződési kikötés, amely szerint szarvasbögés ideje alatt fának kitermelését és fuvarozását, valamint fenyőgyanta és gubacs összegyűjtését szüneteltetni kell. A vadászati jog gyakorlója emiatt kártérítést nem követelhet.

2. §.

A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi szeptember hó 13-án.

(765. sz.)

vitéz Lakatos Géza s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 243.000/1944. F. M. számú rendelete az erdőbirtokossági társulatok és erdőgazdasági közösségek egyes önkormányzati szervei működésének szüneteltetéséről.**

A honvédelemről szóló 1939:II. t.-c. 166. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §.

Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935:IV. törvénycikk (a továbbiakban T.) ötödik címének hatálya alá eső erdőbirtokossági társulatok közgyűlésének és választmányának működése, — mihelyt a 2. §-ban említett intézőbizottság megalakult, — további intézkedésig szünetel.

2. §.

(1) Amíg a közgyűlés és a választmány működése szünetel, hatáskörét intézőbizottság gyakorolja. Az intézőbizottság tagjai a legutóbbi tisztújítás alkalmával megválasztott társulati elnök, elnökhelyettes, erdőgazda, pénztáros, jegyző és négy választmányi vagy társulati tag.

(2) A jelen rendelet hatálybalépésétől számított nyolc nap alatt a választmány javaslatot köteles terjeszteni az I. fokú erdőrendészeti hatóság (a továbbiakban: hatóság) elé az intézőbizottság megalakítására.

(3) Az intézőbizottságot a hatóság alakítja meg akként, hogy a társulatonál esetleg nem szervezett, valamint megüresedett tisztségeket társulati tagokkal, szükség esetén a társulaton kívül álló személyekkel tölti be, az intézőbizottság tisztséget nem viselő tagjait pedig a társulat tagjai közül rendeli ki.

(4) A megalakulás után történő üresedés esetében az intézőbizottság tesz javaslatot kiegészítésére; a kiegészítés a (3) bekezdés rendelkezése szerint történik.

3. §.

(1) Az intézőbizottság elnöke a társulati elnök, akit akadályoztatása esetén az elnökhelyettes helyettesít.

* Megjelent a „Budapesti Köz'öny“ 1944. szeptember 17-i. 212. számában.

** Megjelent a „Budapesti Köz'öny“ 1944. október 1-i, 224. számában.

(2) Az intézőbizottságnak többi tisztséget viselő tagja tisztét az alapszabályokban megállapított hatáskörrel látja el, helyettesítéséről az intézőbizottság gondoskodik.

(3) A tisztségviselőket továbbra is a társulati közgyűlés által megállapított tiszteletdíj és kiküldetési költség illeti meg; a hatóság ezeket a tiszteletdíjakat és költségeket módosíthatja, az eddig nem szervezett tisztségek viselői részére tiszteletdíjat és kiküldetési költséget, a tisztséget nem viselő tagok részére pedig az intézőbizottság ülésein való részvételért napidíjat állapíthat meg.

4. §.

Az intézőbizottság közgyűlési hatáskörében a társulati közgyűlésre vonatkozó szabályok szerint működik a következő eltérésekkel:

a) Az intézőbizottsági ülés meghívóját a tagok részére legalább 24 órával az ülés időpontja előtt kell kézbesíteni.

b) Az ülés határozatképességéhez az elnökön felül legalább négy tagnak jelenléte szükséges.

c) A T. 200. §-a első bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt ügyekre vonatkozó határozathoz négy tagnak hozzájárulása szükséges. Az elnök csak szavazategyenlőség esetében szavaz.

5. §.

(1) Az intézőbizottság határozatait az ülést követő napon az alapszabályokban meghatározott módon kell kifüggeszteni és kihirdetni.

(2) A határozatok ellen a kifüggesztéstől számított nyolc nap alatt a T. 202. §-ának második bekezdésében felsoroltak az elnöknél előterjesztendő felszólalással élhetnek.

(3) A felszólalással megtámadott, valamint a T. 200. §-a első bekezdésének 1. és 2. pontjában említett ügyekre vonatkozó határozatokat a hatósághoz kell haladéktalanul felterjeszteni.

(4) A határozatok érvényességéhez szükséges jóváhagyás tekintetében a T. 200. §-ában, valamint a 3.970/1943. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1943. évi július 25-i 165. szám) 5. §-ának harmadik bekezdésében foglaltak az irányadók.

6. §.

A rendkívüli viszonyok által előidézett helyzetben az intézőbizottság a társulat érdekeinek védelmére szükséges halaszthatatlan intézkedéseket jóváhagyás bevárása nélkül is köteles megtenni. A tett intézkedést és annak indokát a hatóságnak jóváhagyás végett haladéktalanul jelenteni kell.

7. §.

(1) Az intézőbizottság működésének ellenőrzésénél és irányításánál a T. 204. §-ában, az intézőbizottság tagjainak felelősségrevonásánál a T. 208. §-ában foglaltak szerint kell eljárni.

(2) A 6. §. alapján tett intézkedésért, annak jóváhagyásáig, az intézkedést elrendelő intézőbizottsági tagok magánjogi felelősséggel is tartoznak.

8. §.

(1) A jelen rendeletben foglalt rendelkezéseket a T. 301. §-ának hatálya alá eső erdőgazdasági közösségekre megfelelően alkalmazni kell.

(2) A jelen rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi szeptember hó 30-án.

A faügyek m. kir. kormánybiztosának 100/1944. F. K. számú rendelete egyes faanyagok forgalmának a korlátozásáról.*

A tűzifaellátás újabb szabályozása tárgyában kiadott 3.000/1941. M. E. számú rendelet (Rendeletek Tára 1941. évfolyam 1104. oldal) 6. §-ában, valamint a fatermelés és faellátás rendjének biztosítása tárgyában kiadott 1.750/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1944. évi május hó 10.-i 105. szám) 1. és 4. §-aiban és végül a 3.510/1944. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1944. évi szeptember hó 29.-i 222. szám) 2. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §. (1) Az, akinek a jelen rendelet hatálybalépésekor akár fenyő, akár lombos tűrészaruból, faragott (bárdolt) gerendából vagy faragott oszlopból (a továbbiakban: faanyag) bármely mennyiségű készlete van, köteles készletét a jelen rendelet hatálybalépésének napjától számított nyolc nap alatt az egyes anyagkészletek bejelentéséről szóló 990/1939. M. E. számú rendelet (Rendeletek Tára 1939. évfolyam 1888. oldal) egyes rendelkezéseinek, valamint a rendelethez mellékelte jegyzéknek módosításáról szóló 14.500/1943. Ip. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1943. évi március hó 5.-i 52. szám) V. számú mellékletében felvett faanyagok bejelentéséhez kiadott és a kereskedelmi és iparkamaráknál beszerezhető bejelentőlapok felhasználásával, a Faforgalmi Központnak (Nyilvántartási osztály, Budapest, V. kerület, Rothermere-utca 2.) két példányban, ajánlott levélben bejelenteni. A bejelenő űrlapokon feltüntetett „bejelentendő legkisebb mennyiség” rovat figyelmen kívül hagyandó, minthogy minden mennyiséget be kell jelenteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett bejelentést a szállítás alatt lévő készletre vonatkozólag a címzett köteles a szállítmány megérkezésétől számított három nap alatt megtenni.

(3) Aki külföldről származó faanyagot, külföldről való beérkezése után átvesz, köteles azt az átvételtől számított három nap alatt a faanyaggal külföldről kapott részletes méret- és minőségi jegyzékkel (konszignációval) együtt a Faforgalmi Központnak bejelenteni.

(4) A jelen §-ban foglalt bejelentési köteleesség nem érinti az egyes faanyagkészletek bejelentésére vonatkozó rendelkezések módosításáról szóló 20.100/1944. Ip. M. számú (Budapesti Közlöny 1944. évi április 26.-i 93. szám) rendelettel módosított 14.500/1943. Ip. M. számú rendelet V. számú mellékletében felsorolt faanyagok tekintetében fennálló bejelentési köteleességet.

(5) A 14.500/1943. Ip. M. számú rendelet 3. §-a a rendelet V. számú mellékletének első részében felsorolt faanyagok tekintetében annyiban módosul, hogy a bejelentést a jelen rendelet hatálybalépésének napjától kezdve két példányban kell megtenni.

2. §. (1) Az 1. §. (1) és (2) bekezdése alapján bejelentésre kötelezettek közül azok, akik faanyagot állítanak elő vagy hoznak forgalomba, a bejelentéssel egyidejűleg a jelen rendelet mellékletében foglalt és a kereskedelmi és iparkamaráknál beszerezhető „A” mintájú bejelentőlapon kötelesek bejelenteni, hogy a bejelentés alá eső készletből, hatósági rendelkezések következtében (kiutalás, igénybevétel, felszabadítás) milyen szállítási köteleességek terhelik őket.

(2) Az 1. §. (1) és (2) bekezdése alapján bejelentésre kötelezettek — az előző bekezdésben említettek kivételével — a bejelentéssel egyidejűleg a jelen rendelet mellékletében foglalt és a kereskedelmi iparkamaráknál

* Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1944. október 8.-i, 229. számában.

beszerezhető „B“ mintájú bejelentőlapon kötelesek bejelenteni, hogy a faanyagkészletüket milyen célra kívánják felhasználni:

3. §. (1) az 1. §. értelmében, valamint a 14.500/1943. Ip. M. számú rendelettel módosított 990/1939. M. E. számú rendelet alapján bejelentésre kötelezettek a jelen rendelet 1. §-ában felsorolt faanyaggal csak a Faforgalmi Központ engedélye, illetőleg utasítása alapján rendelkezhetnek.

(2) A m. kir. földművelésügyi miniszternek, a m. kir. iparügyi miniszternek, a m. kir. ipari anyaghivatalnak, illetőleg a Faforgalmi Központnak a faanyagra vonatkozóan a jelen rendelet hatálybalépése előtt kiadott rendelkezései (kiutalások, igénybevételek, felszabadítások) a Faforgalmi Központ további intézkedéséig hatályban maradnak.

(3) Az 1. §. (1) és (2) bekezdése alapján bejelentésre kötelezettek készletükből a rendelet hatálybalépésének napjától számított harminc nap alatt a Faforgalmi Központ külön engedélye nélkül feldolgozhatnak (felhasználhatnak) annyit, amennyi az 1944. évi július hó folyamán feldolgozott (felhasznált) mennyiségnek megfelel.

4. §. Azzal szemben, aki a Faforgalmi Központnak a faanyag tekintetében a jelen rendelet alapján kiadott rendelkezéseit nem vagy nem megfelelően teljesíti, az 1.750/1944. M. E. számú rendelet 5. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásának van helye.

5. §. (1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés, különösen a honvédelemről szóló 1939:II. tc. 206. §-a vagy a közellátás érdekét veszélyeztető cselekmények büntetéséről szóló 1941:X. tc. 1. vagy 2. §-a alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háború idején hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő az, aki a jelen rendeletben foglalt rendelkezések valamelyikét megszegi vagy újatssza.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kihágás miatt kiszabható pénzbüntetésre az 1928:X. tc. rendelkezései irányadók azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb mértéke nyolcezer pengő.

(3) A pénzbüntetés átváltoztatására, valamint a kihágás elévülésére az 1939:II. tc. 212. §-ának (4) és (5) bekezdésében, a befolyt pénzbüntetés hováfordítására nézve pedig az 1939:II. tc. 218. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) Azt a faanyagot, amelyre nézve az (1) bekezdésben meghatározott kihágást elkövették, el lehet kobozni.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a m. kir. rendőrség működési területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbíróságnak hatáskörébe tartozik. Az 1929:XXX. tc. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés alkalmazása szempontjából szakminiszternek a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

6. §. A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi október hó 2.-án.

Ács Ernő s. k.,

a faügyek m. kir. kormánybiztosa.

VESZ, ELAD: SZERFÁT, TÜZIFÁT ÉS FENYŐ-FÜRÉSZANYAGOT
ELVÁLLAL ÉS ELŐLEGEZ ERDŐKITERMELEST
C S É P B É L A

OKLEVELES ERDŐMÉRNÖK, FANAGYKERESKEDŐ

I R O D A: BUDAPEST, IX., MESTER-U. 13. TÁVBESZÉLŐ: 130-593

F A T E L E P: BUDAPEST, ÉSZAKI TEHERPÁLYAUDVAR ÉS RÁKOS-
 CSABA, SZÉCHENYI-UTCA 10. SZ. TÁVB.: 490-069

ALAPÍTVÁ: 1932

(1184 sz.)

M I N D E N F É L E **KEMÉNYRÖNKŐT**
Á L L A N D Ó A N **VÁSÁROL**

FURNÍR- ÉS

LEMEZMŰVEK RT.

GYÁR ÉS IRODA: ÚJPEST, VÁCI-ÚT 60. SZ.

TÁVB.: 294-812 • ÜZEMALAPÍTÁS: 1894

GYÁRTMÁNYAI:

FÜRÉSZELTFA • FURNÍR • ENYVEZETT
 LEMEZ • „STABIL” ASZTALOSLAP
 FADOBOZ • FASZALAG • SZÉKÜLÉS

EGRI ERDŐ ÉS FAIPAR R. T.

Fűrészek: Felnémet, Gyöngyös.

Alapítása: Gyöngyösi Parkettagyár k.f.t.

Parkettagyár: Gyöngyös.

Központ: Budapest, V., József nádor-tér 1.

Távbeszélő: 18-33-97., 18-33-91.

Táviratcím: EGERFA.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.

Felelős: Györy Aladár igazgató.